

'Bruken av verden' av Nicolas Bouvier: En langsom og lykkelig reise fra Sveits til Afghani

■ ANNE KATHRINE NORE >>> Seksjonsoverlege, Allmennlegevakten i Oslo

I forlaget Aschehoug startet 2000-tallet med en bokserie: *Spor** Les deg bort*. Denne boka er en bokene du kan drømme deg bort i.

Den røde tråden er enkel:

To unge menn finner veien fra Sveits, gjennom 50-tallets Balkan, Tyrkia, Irak og Iran til Afghanistan. Og de ender til slutt i India. Utstyrt med en gammel Fiat, en neve dollars og ukuelig optimisme. Den er ikke fiksjon, men formen er litterær nok. Forfatteren selv som prøver å livnære seg sammen med sin venn og billedkunstner som skal tegne og stille ut. Og de lever såvidt det er av det de tjener på veien.

Boka handler om deler av verden som idag brenner, der det er kaos, flykningestrømmer, grusomheter. Denne boka minner oss om at det ikke alltid har vært slik i «vår tid».

I bakspeilet ser vi en verden som er uvirkelig idyllisk, udramatisk og vakker.

Den langsomme og underfundige reisen er mettet med små hendelser, humoristiske detaljer, en varme som gjør godt langt inn i sjela.

Grove og raske karakteristikker som enhver kliniker vil glede seg over, underfundige observasjoner i land som idag bare er

forbundet med krigens aller skrekkeligste redsler. Bouvier, bokas forfatter, har et svært godt blick og en florlett penn, hans venn og illustratør Vernet grove og humoristiske skisser fra hele turen som er spredt utover i boka.

De unge fransktalende sveitsere treffer stadig gamle intellektuelle på sin vei som kan et oppstyrt og gammelmodig fransk. De konverserer, leser franske dikt, spiller sjakk mellom herlige møter med folk. En vinter på den iranske høysletta avføder dette:

«... Det fine med slike langsomme reiser over jorden... er at man blir så var på detaljer, og dermed også landskaper... vi lar oss forbløffe av den minste ting. For hver etappe legger vi merke til ørsmå forandringer som forandrer alt – nyanser i blikkene, formen på skyene, vinkelen på skyggelueene.....»

Boka har utallige beskrivelser av skiftende landskap, måltider, samtaler og praktiske observasjoner av fattigfolks nevenyttighet.

«Khyber Pass Mechanical Shop» f.eks. Her repareres alt uten konkurranse i 40 miles omkrets. Ingen bileier med et vrak føler seg skamfull her og tvunget til å kjøpe nytt:

«De er håndverkere, ikke selgere. Et sprukket topplokk, en oppsmuldret kamaksling, en bunnpanne fylt med et slags stålpulver; det skal mer til å bringe dem ut av fatning. De mest avskrekkende skranglekjerrer blir demontert og forvandlet til uslitelige panservogner.»

Det aller mest vedmodige er møtet med det gamle Kabul:

«En reisende som kommer sydfra og får øye på Kabul med sin ringmur av popler, sine lilla fjell med et tynt dampende lag av snø på toppen, og dragene som vibrerer i høsthimmelen over basaren, innbiller seg at han har kommet til verdens sentrum;...»

Jeg har spurt meg selv: Er denne boka spesielt god for en gammel kliniker. Eller enda mer presist: En gammel legevaktslege. Hvor kunsten består i å etablere en bærende relasjon til pasienten her og nå.

Jeg vet i hvert fall at denne boka sitter i meg som en varm lykke!

Og oversettelsen er oppsiktvekkende god, ja mesterlig.

Løp og kjøp! Den finnes i nytt opptrykk i billigbok.

■ BIBINORE@GMAIL.COM

KART OG FOTOS: AWAYOFTHEWORLD.TUMBLR.COM / KICKSTARTER.COM

Istan

Nicolas Bouvier og Thierry Vernet på reisen.

Bydelen Galata, Istanbul, på neset mellom Det gylne horn og Bosporos.

ILLUSTRASJON THIERRY VERNET

Nicolas og Thierry i Iran i 1953.

ILLUSTRASJON FRA MICHELE ROCHANS ARTIKKEL OM «THE WAY OF THE WORLD»

Bouviers Fiat 500 Topolino.

